

SvenskaCanada-Tidningen
525 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEFON 22-011
PRENUMERATIONSAVGIFTER
I Canada:
Helt år i försk. \$2.00
Halvt år i försk. \$1.50
4 mån. i försk. \$1.00
I U. S. A.
Helt år i försk. \$3.50
Halvt år i försk. \$1.75
4 mån. i försk. \$1.00
I Sverige:
Helt år i försk. 3.00
Halvt år i försk. \$2.00
4 mån. i försk. \$1.00

Swedish Canada News
The Canadian Swedish Home and
Farm Journal
P. M. Dahl.
Managing Editor
Printed and published every Thurs-
day by the Canada Weekly Printing Co.
Ltd., a joint stock company, incorporat-
ed under the laws of Manitoba, at the
office and place of business, 525 Logan
ave., Winnipeg, Manitoba.

"Three Cheers for S. C. T."

På torsdagsmorgonen den 10 dennes anlände följande telegram till S. C. T. från Vancouver:

"OUR TRIP COMPLET
ED CONDITION GOOD
WONDERFUL RECEPTION
BY H B C GREETINGS
FROM MANY FRIENDS
THREE CHEERS FOR S C
T

LJUNGH ULLVEN

I och med detta ha de bägge svenska män, som på lördagsförmiddagen den 1 augusti i år började sin 200-milarsmarsch från Winnipeg till Vancouver som en "Scandinavian Good Will Tour," arrangerad av S. C. T. och Hudson's Bay Company och endorerad av mayor Ralph H. Webb i Winnipeg, nått målet för sin långa och påfrestande vandring.

En månad och 9 dagar tog det dem att nå Vancouver, och även om de lyckats få fri-skjutsar här och där, är det dock en bragd de utfört som vi svenskar kunna känna oss stolta över. Avsikten med deras marsch var, enligt deras egen utsago, att söka uppmuntra intresset för fotvandringar i Canada, och var ända kommit fram under sin långa vandring ha de också blivit föremål för mycket uppmärksamhet och stort intresse.

Man kan få en god föreställning om den långa distansen de vandrat, då man tittar på kartan och lägger märke till att avståndet från Winnipeg till Vancouver utmed "King Highway" är dubbelt så långt som från Trelleborg till Haparanda.

Vi kunna med fog känna oss stolta över dem och när deras telegram nådde oss och vi läste avslutningsorden: "Three cheers for S. C. T." blev det en ryckning i ögonvrån. Det lilla vi lyckats hjälpa dem med var nog både betalt och kvitterat med att de nådde sitt mål. Att de sände oss dessa få ord av erkänsla var kanske icke direkt någon överraskning — de äro nämligen funtade så men det glädde oss mer än vi kunna beskriva, ty några uppmuntrande ord för ett om än aldrig så litet arbete välkomnas alltid.

BENNETTS PRINCIPER.

Den stora allmänheten har nu fått klart besked på vad såväl federalregeringen som vederbörande myndigheter ämnat göra, för att under den kommande vintern lindra nöden bland de arbetslösa och bland de farmare vilkas gröda förstörts av torka, — skriver Free Press.

I det tal mr. Bennett höll i Edmonton den 25 augusti hänvisade han ånyo till att \$70,000,000 redan utbetalts för nödhjälpsarbeten. Det är för visso inga småsummor och enligt Bennett var det ej heller småsaker som utträttats härigenom — 310,000 personer (säkerligen ett rundligt tilltaget antal) hade beretts arbete. Men om vi nu också skulle ge oss in på litet kalkylering — låt oss nu antaga att genom \$70,000,000 anslaget det beretts dessa 310,000 personer 7,000,000 arbetsdagar

— vilket är så nära sanningen ögon, vi minnas hennes kärman kan komma — då är ju leksfulla glädje både att äga kostnaden per dag och person oss och inför vad vi givit henne av kärlek eller da vi hand- det \$70,000,000 för att under lat i enlighet med vad hon omkring 20 dagar bereda 310, ansåg rätt. Vi minnas hennes 000 arbetslösa arbete. milda leende, tro oss känna Detta är emellertid endast hennes smekande händer och en liten början vilken visar hennes varma famn. Denna Bennetts goda vilja att full-famn, som ej ens kallnar i dö-följa de löften han gav i si-den, men som med en ständig na tal före valet. Och efter nu-värme tyckes omsluta oss a-varande förhållanden att dö-ven långt sedan vår moder ma förvärras situationen för lagt sina ögon samman och somnat in i den långa sömnen,

De arbetslösas antal stiger i oroväckande grad, anslags- "Var finns en kärlek, som intill äskanden på omkring \$30,000, dösen står oförändrad i alla öden, 000 ha redan överlämnats till Sönn lik Guds kärlek oss övervakar Och fordrar intet men allt försä- kare? På denna jorden finns endast en En moders kärlek är det allen."

Så sjunger skalden och helt visst finna de orden g nkläng varje hjärta — de borde ständigt stå inristade inom oss och lysa oss likt skenet av en klart brinnande tacklas lä- ga.

Men är det alltid så, att en moders gärning äras såsom den borde, är det alltid hon får känna den tacksamhet, som ständigt borde omsvepa henne? Tyvärr kan det nog ofta brista härutinnan — här felas kanske inte uppsatligt, men det uraktlåtes av ren tanklöshet, av brist på för- Canadas två stora järnvägs-stående. Det är så bekvämt, bolag för varje vecka visa en det förefaller så självklart, inkomst som med en million att mor alltid skall vara till understiger förra årets och hands, att hon skall göra det man kan beklagligtvis ej hel- eller det, hon kan ta itu med ler skönja någon ljusning. arbetet, som vi mången gång Orsaken behöver nog ej på-själva borde utföra, hon kan pekas. Uppgifter från Wa-offra sig vid det ena eller det shington visa att Canadas ex-andra tillfället. "Det kan mor port och import till och från göra," så låter det, eller "asch United States under fiskalåret de gör väl mor, vet jag, inte som slutade den 30 juni sjun-behöver jag göra det." Och kit med respektive \$152,200, far kanske säger: "det får mor 000 och \$297,400,000. Det var tar hand om, det betyder in-på detta Bennett hänsyftade genting för henne att göra då han yttrade att förhållan-det." Och så vidare i tusende dena förbättrats! små och stora ting.

Är detta rätt? Skulle vi ej stället söka att efter bästa förmåga hjälpa mor och un- derlätta hennes arbete, lyfta någon del av bördan från hen- nes måhända trötta axlar — den kan bli tung nog ända. Men det är inte bara hjälp vi skola skänka henne, ty skola söka att sprida glädje till hen- ne och på flerfaldigt sätt visa henne, hur vi älska och ära henne. Det finns ingen i världen, som vi skola ära sa- som vår egen moder.

Sedan då det blir för sent, då mor, vår egen älskade mor, gått ifrån oss för alltid, då blir världen så tom och kall, då ville vi göra allt för att ba- ra åter för en sekund få höra hennes stämma, se henne el- ler kunna visa henne vår kär- lek, vår tacksamhet.

Moderlig gärning.

"Moderlig gärning" — myc- ket rymmes bakom de korta orden. Vilken uppgift kan mä- ta sig med en moders gärning, vilken mänsklig känsla kom- mer den stora alltomfattande världskärleken närmare än en modern kärlek till sitt barn, vilken kärlek är större, rena- re, mera uppoftande än hen- nes. I moderlig gärning inne- fattas smärtans och lidandets svåra stunder, oro, vaka, den ständiga omsorgen, den aldrig tröttande omtanken, offrat av sig själv både i kroppsligt och andligt avseende. Vem känner i djupet en moders lidanden, hennes tårar, hennes besvikel- ser, vem räknar de många ste- gen, som aldrig förtröttas, vem täljer nattens vaka och dagarnas möda? Var och en av oss levande människor kan bära vittne om en moderlig gärning. I det fallet äro vi al- la lika, ty alla ha vi ägt en moder. Vi kunna vittna om mo- dershörger och modersomsor- ger, men vi minnas ej blott den offrande sidan av gärrin- gen, vi tänka även på den lju- sa, strålände blicken i mors berättta historien om ett geni-

Vit slavhandel avslöjad i Paris.

För en månad sedan stod nedanstående annons i New York Herald, som varje dag vid lunchtid försäljes av en svartmuskig fransk-amerikan utanför "le Dome" på Boule- vard Montparnasse i Paris:

"Capable woman secreta- ry wanted for Eastern business. Apply N. H."

En ung dam köpte tidningen och såg antonsen....

Av en ren slump råkade jag träffa den unga damen, skri- ver en utländsk journalist, och blev således i tillfälle att berättta historien om ett geni-

BLUFF.

PREMIÄRMINISTER R. B. BENNETT blev som bekant storligen förnärmad då han under den sista imperie-konferensen i London av ministern för kolonierna karaktä-riserades såsom en bluffmakare. Och han försvarade sig själv och sina göranden och låtanden i ett "ordrikt" tal. Naturligtvis gjorde han det! Det är ju långt ifrån roligt att göras till åtlöje i hela brittiska riket.

Men den orlovssedel mr. Thomas gav Bennett var utan tvivel väl förtjänad. Mr. Thomas är en man vars like man får söka efter, han är en driven agitator och organisator och är den förste att se när en motståndare försöker att "sväriga sig" eller att axla en kapp vilken han ej alls för-mår att uppbära. Och intet av det som har hänt sedan den dagen, har i ringaste mån förmått mildra mr. Thomas — det må erkännas — lite odiplomatiska karaktäristik över den största besittningens ledande man.

Sedan det sista numret av S. C. T. utkom har Bennetts "nödhjälpsprogram" sett da gens ljus — at last —. Mer än en lättnadens suck drogs när denna kungörelse kom. Man kände sig som befriad från en marritt efter alla dessa må-nader av spänd förväntan. Man kände sig som en förbryta-re måste göra, då han efter att dagar och nätter ha jagats som ett vilt djur, sitter inom fängelsets murar. De över-spända nerverna få vila och man försjunkar liksom i dvala. Det vill med andra ord säga att man finner sig i det ound-vikliga. I sig självt var Bennetts "budskap" det magraste och mest innehållslösa som någonsin framburits. När man tänker på det som gått, på allt man talats härom, på alla löften och bedyraden då är Bennetts "sista beslut" endast en hjälplös gest. Hans femtio procents stadsunderstöd, utan några planer alls, är, trots otaliga konferenser och ändlösa resor i alla väderstreck, ett bevis på förvirring och kort-synthet.

Men det är intet mot den förvirring hans planlösa poli-tik skall åstadkomma ute på slagfältet. De vilka från "gam-la landet" ha varit vittne till svårigheterna med hänsyn till nödhjälpsarbeten och deras förvaltning, veta vilken svag grund man bygger på. Mer än väl veta vi att det här icke möter någon svårighet att anskaffa arbetsfält men svårig-heten ligger i administrationen, val av arbete och vår Her-res fyra årstider. Byggandet av ett stycke väg vilket i vårt tätt bebyggda hemland var en bagatell är här till och med på somnaren ett helt problem. Och nu skola här hela ar-méer av män sändas ut för att hundratals mil från allt vad civilisation heter börja bygga vägar i en mark, varest det snart är metersdjup tjäle. Planerna till allt detta, utsändan-det av folk, redskap och maskiner är naturligtvis utarbetade så det är bara att trycka på en knapp? Och de otaliga an-dra arbeten man ordat så mycket om? Allt är naturligtvis så väl planerat att när stunden kommer är det bara för Ben-nett att sätta sig ned och beundra sitt goda verk.

Det är nog mest troligt att arbetarflockarna skiekas ut så att säga huller om buller och hur det går med arbetet och den nytta samhället har rätti, het att fordra därav är nog bäst att låta bli att tänka på. Men vad som härvidlag är långt värre, är att de medel som från början avsetts för ar-betarna ha så lätt att komma bort. Att Bennett har förvässat sig om att de provinsiella och kommunala myndigheterna verkligen äro i stånd att bidraga med sin del av utgifterna är ju naturligtvis utom allt tvivel. Man kan ju aldrig tänka sig att någon kommun eller — provins — skulle bli nödsak-kad att draga sig tillbaka, och att Bennett då skulle stå upp och säga: "Jag har gjort upp de bästa planer, men kommu-nala och provinsiella myndigheter fullföljde ej sin del av överenskommelsen, varför det hela måste inställas". Men planerna äro naturligtvis så väl uttänkta så att allt kommer att gå som en dans, bara att hugga in och icke gå och vänta på ytterligare order? Om ej — ja, då är det hela bara BLUFF. Och tills dess undret skett tillåta vi oss beteck-na det hela, allt som talats och skrivits i denna fråga som BLUFF.